

ГАЗЕТА В РУКАХ – НАСТРІЙ У ХАТІ

Якби мене запитали, кого останнім часом чекаю, як сонця із захмарних висот, то неодмінно назвав би листоношу райвуса поштового зв'язку Галину Дейнеку. Можливо, у декого після цих слів на вустах з'явиться іронічна посмішка, та застережу їх: не про те подумали, панове! Щодня чекаю її візиту, бо передплачую кілька видань, зокрема «Діловий господар», «Бабушка и её секреты», «Пенсійний кур'єр» і, звісно, найжаданнішу газету «Гомін». Повірте, коли має надійти районка, то у мене поліпшується настрій, а зумовлює піднесення зміст газети і, звичайно, чарівниця-листоноша.

Галина Миколаївна п'ять років надає поштові послуги млинівчанам, котрі мешкають на вулицях 17 Вересня, Ватутіна, Народній, Поліщука, Горького, Чапаєва, Садовій, а також у мікрорайонах «Чвураки» і «Кружки». І всюди раді бачити цю вродливу пані, котра до того ж має щире серце і відкриту душу. Якраз у її душевних оберегах зачасти нейтралізуються щоденні клопоти, вгамовується чужий біль. А ще там нуртує велика любов до людей, котрих обслуговує. Відверта і доброзичлива листоноша уміє підшукати ключ до серця кожного передплатника, заворожити його увагою і теплом. Не дивно, що після її відвідин у млинівчан поліпшується настрій. Зачасти людям не вистачає лише доброго слова, на яке щедра Галина Миколаївна. Власне, достатньо глянути на неї, перехопити сердечну посмішку – і світ стає добрішим.

А коли серце огорне печаль, то листоноша теж не залишається осторонь чужої біди і бодай часточкою свого серця спробує розвіяти думки смутні. Мабуть, так і має бути, бо працювати з людьми може тільки той, у кого палає безмірна любов до них. Якби такі працівники були у кожній сфері життєдіяльності, то будні наші були б світлішими і веселішими.

Отож я знову виглядаю Галину Миколаївну...

Анатолій СТАДНІЙЧУК,
пенсіонер.